Samling af Afgørelser

PERSONALERETTENS DOM (Første Afdeling)
14. september 2010

Sag F-85/09

Francisco Rossi Ferreras
mod
Europa-Kommissionen

»Personalesag — tjenestemænd — bedømmelsesåret 2001/2002 — karriereudviklingsrapport — opfyldelse af en annullationsdom — virkningerne af tilbagekaldelse af en akt — fastsættelse af mål«

Angående: Søgsmål anlagt i henhold til artikel 236 EF og 152 EA, hvorved Francisco Rossi Ferreras har nedlagt påstand om annullation af sin karriereudviklingsrapport »for perioden fra den 1. juli 2001 til den 31. december 2002«.

Udfald: Europa-Kommissionen frifindes. Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

Sammendrag

1. Annullationssøgsmål — dom om annullation — retsvirkninger — virkningerne af, at en retsakt, der bringer den administrative procedure til ophør, annulleres
(Art. 233 EF)

2. Tjenestemænd — bedømmelse — karriereudviklingsrapport — etablering
(Tjenestemandsvedtægten, art. 43)

3. Tjenestemænd — bedømmelse — karriereudviklingsrapport — system indført af Kommissionen — overgang fra det gamle til det nye system
(Tjenestemandsvedtægten, art. 43)

4. Tjenestemænd — bedømmelse — karriereudviklingsrapport — domstolsprøvelse — grænser
(Tjenestemandsvedtægten, art. 43)

5. Tjenestemænd — bedømmelse — karriereudviklingsrapport — ændring af vurderingerne i forhold til tidligere bedømmelse — begrundelsespligt — rækkevidde
(Tjenestemandsvedtægten, art. 43)

1. Den omstændighed, at Unionens retsinstanser annullerer en retsakt, der indebærer, at en administrativ procedure, der omfatter flere faser, bringes til ophør, medfører ikke nødvendigvis annullation af hele den procedure, der gik forud for vedtagelsen af den anfægtede retsakt, uafhængigt af den i annullationsdommen anførte begrundelse vedrørende realiteten eller formaliteten.

(jf. præmis 49)

Henvisning til:

Retten: 15. oktober 1998, sag T-2/95, Industrie des poudres sphériques mod Rådet, Maurissen, Sml. II, s. 3939, præmis 91

Personaleretten: 25. april 2007, sag F-50/06, Lebedef-Caponi mod Kommissionen, Sml. Pers I-A-1, s. 109, og II-A-1, s. 597, præmis 37; 22.oktober 2008, sag F-46/07, Tzirani mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A-1, s. 323, og II-A-1, s. 1773, præmis 53

2. Når der forekommer uregelmæssigheder ved udfærdigelsen af et udkast til karriereudviklingsrapporten, idet bedømmeren ikke forinden har gennemført den krævede bedømmelsessamtale, kan denne uregelmæssighed afhjælpes, såfremt der afholdes en formel samtale med bedømmeren eller medbedømmeren efter udarbejdelsen af den nævnte rapport, men inden den er blevet endelig, i hvilken forbindelse den berørte person kan fremkomme med sine bemærkninger.

(jf. præmis 53 og 54)

Henvisning til:

Retten: 13. december 2005, forenede sager T-155/03, T-157/03 og T-331/03, Cwik mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 411, og II, s. 1865, præmis 159-161

3. Det fremgår af artikel 4, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, i de almindelige gennemførelsesbestemmelser til vedtægtens artikel 43, som Kommissionen har vedtaget, at bedømmelsen af en tjenestemands indsats i bedømmelsesåret 2001/2002 skal foretages, selv om målene ikke er blevet fastsat forinden. Denne undladelse udelukker imidlertid ikke, at tjenestemanden kan tildeles præcise opgaver af sine overordnede.

Under disse omstændigheder er der intet til hinder for, at bedømmeren i karriereudviklingsrapporten for referenceperioden anfører, at tjenestemanden ikke har nået sine mål, hvis dette er tilfældet, når den pågældendes opgaver er beskrevet i en stillingsbeskrivelse, som den pågældende har haft kendskab til.

Der kan ikke rejses tvivl om gyldigheden af en sådan rapport ved et argument om, at de opgaver, som en tjenestemand er blevet tildelt, ikke er formuleret tilstrækkeligt præcist til, at han præcist har kunnet fastslå, hvorledes disse opgaver skal udføres. I en sådan situation påhviler det tjenestemanden at anmode sine overordnede om nærmere afklaring og relevant vejledning.

(jf. præmis 55-57)

4. Unionens institutioner har et vidt skøn med hensyn til at bedømme det af tjenestemændene udførte arbejde. Den værdibedømmelse, tjenestemanden er genstand for i karriereudviklingsrapporterne, er derfor udelukket fra domstolsprøvelse, hvilken prøvelse kun vedrører eventuelle formfejl, åbenbare faktiske fejl, som påvirker administrative vurderinger, eller eventuelt magtfordrejning.

(jf. præmis 72)

Henvisning til:

Retten: 12. september 2007, sag T-249/04, Combescot mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A-1, s. 181, og II-A-1, s. 1219, præmis 78

5. Administrationen er forpligtet til at begrunde karriereudviklingsrapporten tilstrækkeligt og udførligt for således at sætte den pågældende i stand til at fremkomme med bemærkninger til denne begrundelse, idet overholdelsen af disse krav er så meget mere påkrævet i tilfælde, hvor bedømmelsen er ringere end den tidligere bedømmelse.

Da en tjenestemands indsats kan variere fra en referenceperiode til en anden, er det imidlertid nødvendigt, at der foreligger en tilstrækkelig stor forskel mellem de forskellige karriereudviklingsrapporter, for at bedømmeren og medbedømmeren kan pålægges en særlig begrundelsespligt.

(jf. præmis 79 og 81)

Henvisning til:

Retten: 12. juni 2002, sag T-187/01, Mellone mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 81, og II, s. 389, præmis 27 og den deri nævnte retspraksis; 25. oktober 2005, sag T-50/04, Micha mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 339, og II, s. 1499, præmis 36

Personaleretten: 15. marts 2007, sag F-111/05, Sanchez Ferriz mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A-1, s. 71, og II-A-1, s. 425, præmis 65; 10. november 2009, sag F-93/08, N mod Parlamentet, Sml. Pers. I-A-1, s. 433, og II-A-1, s. 2339, præmis 86